

SVETE MISE U TJEDNU 19.2.2012.- 26.2.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
19.2.	N	7. KROZ GODINU <i>sv. Bonifacije</i> <i>sv. Konrad</i> <i>sv. Mansuet</i> <i>sv. Publije i drugovi</i>	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana) 11.00 – Župna 18.00 + Franjo Kapić
20.2.	P	<i>sv. Eleutrije</i>	07.00 + ob. Mesarov i Hrženjak
21.2.	U	<i>sv. Eleonora</i> <i>sv. German iz Trier</i> <i>sv. Petar Damiani</i>	18.00 + Mijo i rođ. Šklebar
22.2.	S	<u>PEPELNICA</u> (Zapovijedani post i nemrs)	18.00 + ob. Plemenčić 19.00 – Marijina Legija
23.2.	Č	<i>sv. Polikarp</i> <i>sv. Romana</i> <i>sv. Vilig</i>	18.00 + Stjepan Matekov 18.30 – KLANJANJE i molitva
24.2.	P	<i>sv. Etelbert</i> <i>sv. Modest</i> <i>sv. Montan; (Goran)</i>	17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 – KUMULATIVNA: Vinko Ljubić; Valent, Dorica i Josip Aušperger; Josip Pintar; PETAR I Ivan Zubanović; na čast BDM; Dorica i Josip Cik; Ivan i Branka Senjan; Ana Mandir; Marica i Mato Kolaric; Martin, Mirko i ob. Kovačić; Drago Forgač, Emilijan i Emil Grgurić, Ana i Tomo Burec, Antonija i Antun Brix; na nakanu 19.00 – Susret s roditeljima krizmanika (u Vjeronaučnoj dvorani)
25.2.	S	<i>sv. Cezarij</i> <i>Donat, zadarski biskup</i>	07.00 + Andela, Josip i ob. Halusek 17.00 – Sv. Misa(Sv. Ana)
26.2.	N	1. KORIZMENA	09.30 – Sv. Misa (Šemovci) 11.00 – Župna 17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 + Mihaela i Mijo Babec (16.god)

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slučajeve mobitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 250 komada

Isus se sučeljava sa zlom (Mk 1,12-15)

Od starine Crkva na prvu nedjelju korizme za evanđelje stavlja Isusovu kušnju u pustinji pred početak njegovog mesijanskog djelovanja. Pustinja je uz to, prema ondašnjem shvaćanju Židova, mjesto gdje borave zle sile, demoni. Isus se sučeljava sa zlim silama u prirodi i svijetu te time postaje novi Adam koji je do svoga grijeha boravio za zvijerima i nisu mu škodile. Isus se sučeljava sa zlom i pobjeđuje ga poniznom poslušnošću Bogu. Izraelci su u vrijeme boravka u pustinji doživjeli čudesnu zaštitu Božju i sklopili savez s Bogom. Kušnjom Isus proživljava odgovorno odabiranje, zdravo služenje slobodom koju Bog dariva pojedincu i zajednici. To je više nego osobni test, jer u Isusu i po Isusu počinje kraljevstvo Božje i konačni poraz zla. U Markovu prikazu ovog događaja nema triju kušnji u kojima se sotona vješto služi citatima iz Svetog pisma ni triju Isusovih odgovora pomoću citata drugih mjesta iz istog Pisma.

U Judejskoj pustinji Isusova vremena bilo je leoparda, medvjeda, divljih svinja i šakala. Marko jedini u ovom prizoru kaže: "Bijaše sa zvijerima". S Isusom koji se suprotstavlja Zlome podlažući se Bogu nastupa sklad u poremećenu prirodu i među ljude. Služenje anđela je odraz starozavjetnog uvjerenja da Bog štiti pravednika od zvijeri i drugih opasnosti. Sažetak Isusove nastupne propovijedi ujedno je srž svega Isusova djelovanja: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju". Nastup kraljevstva Božjega po Isusu traži unutarnje preslaganje životnih vrednota i vanjsko preslaganje ponašanja, traži akciju. U slučaju Isusa kao i u slučaju svakog čovjeka kušnje prolaze, a posljedice odabira ostaju. Korizma je vrijeme duhovnog preslaganja, povratka Bogu, bližnjima i samome sebi. Pravo obraćenje je potpuno izručenje Bogu, a to uključuje osobnu i zajedničku vjeru. Zato je korizma svima vrijeme produbljivanja saveza s Bogom i obnavljanja istinskog ljudskog i vjerničkog identiteta.

Savršeno pokajanje

Savršeno se pokajanje poklapa s činom savršene ljubavi: «Bože, ljubim te radi tebe samoga- Bože, žao mi je što sam tebe uvrijedio»- tebe koji si sama ljubav, čista ljubav i dobrota. Ni zbog pakla, ni zbog raja. Štoviše, ni zbog toga što si prema meni uvijek tako dobar. Ljubim te- i kajem se- zato što si ti čista ljubav, sama ljubav i dobrota. Iz istog razloga kajem se za svoj grijeh, svoj preveliki grijeh.»

Odmah smo poučeni u čemu je nesavršeno pokajanje kao i nesavršena ljubav. Ako služim Bogu da zaslužim raj, a izbjegnem pakao, Bog prihvaća i takvu službu. Ako se nisam kadar vinuti višim motivima, svaki dobar motiv- pa bio i najnesavršeniji- valjan je.

Tko se dakle kaje iz nesavršenih motiva- da izbjegne paklu, da se ne smije nadati raj- u ispovijedi može primiti oprosteno od najtežih grijeha.

Neka nam bude pravilom: pokajmo se kako najbolje znamo i umijemo. Ne odlažimo ispovijed ako smo u teškom grijehu. Ne svodimo sva pitanja na to- hoću li se spasiti ili ne. Tko umije svom spasu pretpostaviti Boga, taj se ne treba bojati za svoj spas.

Služim ti jer si dostojan moje službe, ljubim te jer si vrijedan moje ljubavi, kajem se jer tebe nisam dosta ljubio, jer sam prema tebi bio kako ne valja- sve su to čisti motivi i bogoslužnja i kajanja.

Ne žurimo se kada se kajemo riječima. No ako se i žurno pokajemo- dobro je. I ne težimo za «priznanicom» da nam je oprošteno.

Savršeno pokajanje i prije ispovijedi- a u času smrti i bez ispovijedi- oprašta i najteže grijeha.

Prof.dr. sc. M. Špehar:

«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A JEDNO JE POTREBNO»

SVEĆENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIH RIJEČI

«...A JEDNO JE POTREBNO»

(6.dio)

«Presbyterorum ordinis» (PO),

Dekret o službi i životu prezbitera Drugog vatikanskog sabora, ne nameće više svećeniku na župi monašku duhovnost koja se nekako stoljećima sugerirala. To je ostatak (ne monaštvo kao takvo nego njegova pogrešna interpretacija!) dualističkoga poimanja svijeta i duhovnosti «fuga mundi», duhovnosti daleko od svijeta i daleke svijetu. Takvo je dualističko poimanje svijeta, koje se uvuklo u kršćanstvo i još traje, pogansko. I takva je duhovnost poganska, pa stoga ne može biti svećenička, jer kršćanski svećenik nije poganski svećenik. Kršćanstvo je ono koje povezuje sve stvoreno; njemu je sve stvorenje dobro, jer sve što je Bog stvorio jest dobro. Očuvanje stvorenoga, o čemu se danas toliko govori ne samo među vjerama nego i u politici i u znanostima, a postaje nam svima primarnom zadaćom. Svagdje se upućuje apel: «Očuvajte stvoreno!»

Ključna je riječ za svećeničku duhovnost u ovome dokumentu «caritas pastoralis». Ona je apsolutno odbacivanje dualizma. Svaki pastoralni rad stoga *jest* odraz i sredstvo svećeničke duhovnosti, nju stvara i iz nje izvire. Svećeničku duhovnost dakle stvara i oblikuje katehiziranje, podjeljivanje sakramenata, na vrhuncu je njegove duhovnosti slavlje euharistije. Ali i oni materijalni radovi i razna organiziranja i predsjedanje raznim organizacijama isto

Ove mu djelatnosti pomažu da ne gradi monašku duhovnost za sebe radeći na župi, a osobna mu duhovnost pomaže da u sve ovo nabrojeno, i ono materijalno, unosi duh, kao što liječnik vjernik, fizičar vjernik u svoju znanost unosi svoj vjernički duh i iz njega djeluje i radi. Za svećenika to vrijedi kudikamo više, jer njegovo izgrađivanje kraljevstva Božjega na zemlji ima «sredstva» koja su izravno vezana sa Svetim (naviještanje, podjeljivanje sakramenata, svjedočenje). Ako liječnika posvećuje njegov posao liječenja, ukoliko mu se preda humano i vjernički, ako čistača ulica posvećuje savjesno čišćenje ulica, onda svećenika i te kako treba posvećivati njegova služba sa svim rečenim što ona obuhvaća. «Svećenici postizavaju svetost na vlastit način tako što svoje dužnosti vrše iskreno i neumorno u Kristovu Duhu.»

No ipak je bitna razlika između svećeničke službe i ostalih službi. Čistača ulica ne posvećuje voda kojom čisti ulice nego način kako čisti. Voda koju svećenik rabi za podjeljivanje sakramenta krštenja nije više obična voda. Stoga ta voda i djelatelja krštenja može i treba posvećivati, kao i sve drugo što sačinjava njegovu djelatnost. No on sve to može i «obavljati mehanički». Upravo da se to ne bi događalo, PO rabi ključnu riječ «caritas pastoralis». Sve ono što mu njegovo svećeničko zvanje nalaže činiti, on mora činiti ne samo sa sviješću nego s ljubavlju. A do nje treba mučno dolaziti i iz nje svaki dan iznova grabiti. Samo tako Crkva nema opasnosti da bude mrtva organizacija nego živi organizam, jer Crkva nije u prvom redu savršena organizacija nego živi organizam. Duhovnost i pastoral nisu stvari isplative ili neisplative. U svijetu gdje sve postaje trgovinom ono što se ne može platiti nikakvim novcem postaje sve siromašnije. A upravo je to ono što naš pastoral osmišljava, čini dapače kvalitetnijim i nama pomaže ostvarivati se.

(Nastavak u sljedećem župom listiću)

ZAHVALE

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale. Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji:

Sertić, T. S. Radića 7a
Martinaga, T. Prođavić 8

OGLASI

Srijeda: PEPELNIC – zapovijedani strogi POST i NEMRS. Zapovijedani NEMRS je svaki petak u korizmi. Pepeljenje je na večernjoj sv. misi.

Petak: 24.02. u 19.00 – Susret s roditeljima krizmanika (u Vjeronaučnoj dvorani)

Subota: ministrantski susret u 10.00h; čišćenje crkve

Nedjelja: *Nazaret, Martinci*

TISAK: Glasnik BI. Alojzija Stepinca

Vjeronauk za prvopričesnike

Srijeda: 15:30 – 3a, 3b i 3c

Vjeronauk za krizmanike

Četvrtak: 15:30 – 8a i 8c

Petak: 15:30 – 8b i 8c

Većina onih koji imaju osobne probleme „imaju ih“ jer sebično misle na same sebe.

(Put, 310)

Hvala, Gospodine, jer- dok pripuštaš napasti- isto nam tako daješ ljepotu i snagu tvoje milosti kako bismo pobijedili! Hvala, Gospodine, na napastima koje dopuštaš da bismo bili ponizni.

(Put, 313)

Sv. Josemaria Escriva